

[K. Helveg Petersen.]

ses til betragtninger i første bind, side 26. Det kan i hvert fald siges, at hvis det internationale fredsarbejde ved en bedre løsning af kommunikationsproblemet og ved øget viden om de bag kriserne og konflikterne liggende dybere årsager gøres mere handlekraftigt og dynamisk — to egenskaber, som karakteriserer militær planlægning og oprustning — så er vejen åbnet for en ny og mere aktiv fredspolitik.

Det forslag til folketingsbeslutning, der hermed forelægges folketinget, er resultatet af overvejelser af denne art.

Forslaget går ud på, at der årlig stilles et beløb svarende til én procent af de til enhver tid værende forsvarsudgifter til rådighed for et særligt fond.

Fondets midler skal anvendes til to opgaver:

1. Etablering og drift af et internationalt råd for forskning af og information om konflikter.
2. Særlige danske initiativer med tilknytning til sikkerhedspolitiske opgaver.

Når forslagsstillerne har valgt denne sammenstilling mellem forsvarsbudgettet og det nævnte fond, må det ses ud fra nødvendigheden af, at andre sikkerhedspolitiske områder end det militærpolitiske i langt højere grad end hidtil inddrages i overvejelserne.

I bemærkningerne til forslaget er nærmere redegjort for de to opgavers indhold. Her skal kun fremhæves, at begge opgaver må ses under den fælles synsvinkel, at de skal tjene til styrkelse af initiativer og forslag, der tilstræber øget sikkerhed — dette ord taget i bredeste betydning. Og det fremhæves som en absolut nødvendighed, at man ikke under den videre debat om sikkerhedspolitik snævrer begrebet ind til i det væsentlige kun at omfatte militærpolitiske opgaver.

I en tid, hvor de forskellige dele af verden, takket være den teknologiske udvikling, stadig bringes nærmere til hinanden og gøres mere afhængige af hinanden, må det være en dansk sikkerhedspolitisk opgave ikke blot at søge at modvirke en truende udvikling i Danmarks umiddelbare nærhed. Det er påkrævet, at vi er med i arbejdet for at fjerne konfliktmuligheder også i andre dele af verden. Og det må her understreges,

at den teknologiske udvikling på områder, som man hidtil ikke har inddraget særlig stærkt i den sikkerhedspolitiske debat, nu tvinger en udvidelse af debatten igennem.

Når det med større og større styrke hævdes, at befolkningsekspllosionen, ødelæggelsen af miljøerne, udplyndringen af jordens ressourcer og den voksende kløft imellem den industrialiserede verden og udviklingslandene tilsammen udgør et næsten uløseligt problemsæt, og når det yderligere er en kendsgerning, at der er en nøje forbindelse mellem disse problemer og konflikters opståen, så er det indlysende, at det sikkerhedspolitiske begreb må få et langt bredere og mere omfattende indhold.

Det er forslagsstillerens opfattelse, at Danmark bør tage et initiativ, der følger de i forslaget til folketingsbeslutning angivne retningslinjer.

Det ligger i sagens natur, at der knytter sig mange problemer til iværksættelsen af initiativet — og at der er problemer, der må nærmere drøftes i et kommende udvalgsarbejde.

Ordføreren for forslagsstillerne (Poul Schlüter): Hermed har jeg den ære for folketinget at fremsætte forslag til folketingsbeslutning om oprettelse af et planlægningsråd m. v. samt om kommunal og amtskommunal udblikning i hovedstadsområdet.

Det konservative folkeparti foreslår en løsning af hovedstadsområdets fællesproblemer efter den linje, at man opretter de fællesorganer, som er absolut nødvendige, og tildeler dem de beføjelser, som opgavernes løsning kræver. Længere mener vi på den anden side ikke man skal gå.

Efter vor opfattelse må det være lede-tråden, at flest mulige opgaver varetages af amter og kommuner på lokalt grundlag og at undgå besværlig dobbelt eller tredobbelt administration. Forvaltningen af områder som skolevæsen, børneinstitutioner, socialvæsen, sygehus og vejvæsen mener vi bør holdes uden for fællesadministration og alene varetages af de nuværende amter og kommuner.

Vi mener, at hverken storamtet eller et hovedstadsråd med direkte beskatning, hvorefter der bliver fire direkte personskatter, er den bedst tænkelige løsning. Især storamtet vender vi os imod. Hvis man

[Poul Schlüter.]

samler snart 40 pct. af landets befolkning under et københavnsk storamt bliver det for mægtigt og dominerende. Dertil kommer, at et storamt, der skal varetage de sekundærkommunale opgaver, der i dag er henlagt til Frederiksborg, Roskilde og Københavns amter samt til Frederiksberg og Københavns kommuner, uundgåeligt vil blive en administrativ mastodont. Endelig vil et sådant storamt, der omfatter befolkningen fra Hundested og Helsingør over Rådhuspladsen til Køge og Roskilde, være et slag mod alle moderne tanker om nærdemokrati.

Efter vort forslag vil det nødvendige samarbejde om fællesopgaver i hovedstadsområdet blive gennemført uden en ny, stor kommunal administration og nye talstærke parlamentariske forsamlinger og så praktisk og forretningsmæssigt som muligt.

Med hensyn til den fremtidige primærkommunale inddeling forudsætter vort forslag, at kommunalreformkommissionen skal have lejlighed til at fremsætte sine eventuelle ændringsforslag for kommunerne i Københavns amt, som det for længst er sket i resten af landet.

Jeg tillader mig i øvrigt at henvise til de udførlige bemærkninger, som ledsager forslaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

Spørgsmål til ministrene.

Af *Arne Christiansen* til undervisningsministeren:

„Vil ministeren foranledige oprettet et professorat ved den kgl. veterinær- og landbohøjskole til varetagelse af forskning og undervisning i forebyggende veterinærmedicin?“

Skriftlig begrundelse:

For ca. fem år siden fremsatte slagterne ønske om et professorat i svinesygdomme med tilhørende forskningsfaciliteter. I mellemtiden er der inden for andre discipliner etableret nye professorater med nødvendige faciliteter, men ønsket om en speciel lærestol og nødvendig videnskabelig arbejdskraft til at dække landbrugets vigtigste produktionsgren og landets største

valutaskabende enkeltproduktion har ikke kunnet imødekommes.

Siden da er der sket en udvikling, som taler for, at lærestolen, og hvad dertil bør knyttes, af hensyn til forskning og forskningsformidling bør være i forebyggende veterinærmedicin, herunder svinesygdomme. Det vil være i overensstemmelse med udviklingen i det moderne landbrug.

Arne Christiansen: I begrundelsen for mit spørgsmål har jeg som baggrund for ønsket om at få oprettet både professoratet og de nødvendige forskningsfaciliteter ved den kgl. veterinær- og landbohøjskole i forebyggende veterinærmedicin anført dels erhvervsøkonomiske, dels nationaløkonomiske interesser. Jeg vil gerne yderligere føje til, at i en tid, hvor antallet af agronomstuderende ved den kgl. veterinær- og landbohøjskole er dalende, vil den ønskede nyskabelse på det veterinærmedicinske område efter min opfattelse utvivlsomt kunne gennemføres uden faktisk udvidelse af medarbejderstaben ved højskolen.

Undervisningsministeren (Knud Heinesen): Jeg kan indledningsvis bekræfte, at der, som påpeget af hr. Arne Christiansen i begrundelsen for spørgsmålet, af landbrugsorganisationerne er rettet henvendelse om oprettelse af et professorat ved den kgl. veterinær- og landbohøjskole til forskning og undervisning i forebyggende veterinærmedicin. Landbrugsrådet har således i 1967 rejst sagen over for landbrugsministeriet, og De Samvirkende danske Andelsslægteriernes Fælleskontor har, efter at landbohøjskolen er overført til undervisningsministeriet, i december 1968 rettet henvendelse til undervisningsministeriet om professoratets oprettelse.

Det er naturligt, at sådanne henvendelser forelægges landbohøjskolen, hvilket også er sket, og det er selvfølgelig, at undervisningsministeriet med største interesse har modtaget henvendelsen fra Fælleskontoret, ikke mindst da man selvfølgelig også i undervisningsministeriet erkender, at bekæmpelsen af svinesygdomme har den største betydning for landbrugserhvervet og for eksporten. Derfor har ministeriet også holdt sig underrettet om sagens behandling på landbohøjskolen og er bekendt med, at man

[Undervisningsministeren.]

allerede i 1967 har behandlet spørgsmålet om oprettelse af et professorat i svinesygdomme i det veterinærvidenskabelige fagråd, som endvidere har drøftet sagen med slagteriernes ledelse m. fl. Resultatet af fagrådets behandling af sagen har været, at man til højskolen har indstillet, at der søges oprettet et professorat.

Undervisningsministeriet har imidlertid ikke fra højskolen modtaget indstilling om professoratets oprettelse, og dette må nok ses i forbindelse med to ting: for det første at det jord- og veterinærvidenskabelige forskningsråd allerede i 1969 har bevilget 3,8 mill. kr. til et forskningsprojekt af 5 års varighed med henblik på bekæmpelse af svinesygdomme i Danmark, og for det andet at landbohøjskolen under hensyn til dette projekts iværksættelse har ment at måtte fremme andre påtrængende stillingsønsker.

Med hensyn til det omtalte forskningsprojekt kan jeg oplyse, at det er i fuld gang. Det foregår på et forskningscenter på en af højskolens forsøgsgårde, Højbakkegård i Tåstrup, og på centeret arbejder man i nær tilknytning til højskolens medicinske klinik og statens veterinære serumlaboratorium. Efter de oplysninger, der foreligger for mig, er der, takket være de statsmidler, der er stillet til rådighed af forskningsrådet, tilvejebragt mulighed for en hurtigere og mere effektiv videnskabelig undersøgelse af svinesygdomme i Danmark. De ved projektet ansatte forskere har således mulighed for en koncentreret forskningsindsats og undgår en belastning ved det arbejde, der i øvrigt måtte påhvile en på den kgl. veterinær- og landbohøjskole etableret lærestol, som også ville have en betydelig undervisningsforpligtelse.

Det står klart for mig, at et forskningsprojekt som det omtalte må følges op, og det kan efter min mening være naturligt, at der i tilslutning til dets tilendebringelse oprettes et professorat som ønsket af landbrugsorganisationerne og som foreslået her af hr. Arne Christiansen. Jeg kan derfor sige, at jeg i alle tilfælde vil støtte en indstilling herom fra landbohøjskolen, og jeg vil naturligvis tilføje, at det forudsættes, at professoratet går ind i den almindelige stillingsprioritering.

Arne Christiansen: Jeg har kun at takke ministeren for et velvilligt svar og så håbe på et udspil snarest fra landbohøjskolen.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Niels Ravn* til økonomi- og budgetministeren:

„Hvorfor har ministeren ikke offentliggjort budgetoverslagene for finansårene 1973-74, 1974-75 og 1975-76?“

Skriftlig begrundelse:

Når finanslovforslaget fremsættes i november, plejer regeringen samtidig at forelægge budgetoverslag for de følgende finansår. Folketinget og offentligheden kan af disse overslag se de økonomiske konsekvenser på lidt længere sigt af de foreslåede udgifter.

Da økonomi- og budgetministeren fremsatte sit forslag til ny finanslov i november, havde han imidlertid intet budgetoverslag at fremlægge, skønt forarbejder hertil var gjort, før den tidligere regering trådte tilbage i begyndelsen af oktober.

Ministeren sagde, at han ønskede at ud sætte fremlæggelsen af budgetoverslagene til februar, og han tilføjede, at budgetterne dermed ville være fremlagt „i så god tid, at de kan ligge til grund for finansudvalgets arbejde med ændringsforslagene og for folketingets endelige stillingtagen til finanslovforslaget i marts.“

Nu er finansudvalget ved at være færdigt med sit arbejde, og der er kun otte folketingsdage tilbage, inden finansloven skal være vedtaget. Men hverken folketinget eller offentligheden har endnu fået kendskab til disse meget vigtige budgetoversigter.

Niels Ravn: Ud over den skriftlige begrundelse har jeg kun et par bemærkninger.

Da budgetministeren i efteråret fremsatte finanslovforslaget her i tinget, blev det ledsaget med en bemærkning om, at det ikke i det kommende finansår som sædvanlig ville blive ledsaget af de 3 års budgetter, det nu efterhånden var blevet sædvane at udsende sammen med finanslovforslaget. Ministeren føjede til, at disse 3 års budgetter ville fremkomme i løbet af februar måned i god tid før behandlingen af ændringsforslagene og

[Niels Ravn.]

den endelige behandling af finanslovsforslaget.

Hvis ministeren havde hørt formandens indledende oplysninger her i dag, ville han vide, at en af dem gik ud på, at finansudvalget i dag har afgivet tillægsbetænkning i anledning af, at finanslovsforslaget skal til tredje behandling på torsdag. Folketinget og finansudvalget er nu i den situation, at vi har måttet afslutte arbejdet med finanslovsforslaget, uden at hverken tinget, grupperne eller udvalget har kendskab til regeringens planer på længere sigt via 3 års budgetterne. Det er denne baggrund, der har foranlediget mit spørgsmål.

Økonomi- og budgetministeren (Per Hækkerup): Som hr. Niels Ravn anfører, meddelte jeg i forbindelse med fremsættelsen af forslag til finanslov for 1972-73, at regeringen på grund af den stramme tidsfrist efter regeringsskiftet endnu ikke havde haft mulighed for en tilstrækkelig grundig gennemgang af departementernes bidrag til budgetoverslagene for 1973-74 frem til 1975-76, og at man derfor havde fundet det hensigtsmæssigt at udsætte fremlæggelsen og offentliggørelsen af budgetoverslagene til februar 1972.

Denne gennemgang og revision af budgetoverslagene fandt sted i januar og i begyndelsen af februar. I forbindelse hermed indarbejdede man ændringsforslagene til finanslovsforslaget for 1972-73 og konsekvenserne heraf i de følgende år. De sidste ændringsforslag blev fremsat den 11. februar. Budgetdepartementets tekniske færdiggørelse af det meget store talmateriale varede godt en uge, og man gav trykkeordre den 24. februar. Den endelige korrektur blev samtidig givet til medlemmerne af kulegravningsudvalget.

Budgetoverslagspublikationen er, må jeg understrege, i øvrigt i år større end tidligere år, idet man som noget nyt har samlet udgifterne efter formål. Der er i alt 24 formålgrupper opstillet efter samme mønster som i perspektivredegørelsen, noget mere detaljeret. En sådan formålsgropper vil utvivlsomt give et bedre grundlag for debatten om den samlede udgiftspolitik end de traditionelle budgetoverslag fordelt på ministerområderne. Denne formålsgropper af

statens udgifter kan måske også blive udgangspunktet for opstilling af flerårige budgetoverslag for samtlige offentlige udgifter, altså både statens, amtskommunernes og kommunernes.

Som følge af presset med færdiggørelsen af EF-materialet har trykkeriet ikke været i stand til, som vi formodede, at aflevere den færdige publikation endnu, men den vil blive omdelt her i salen fredag formiddag.

Jeg kan tilføje, når hr. Niels Ravn taler lidt bittert om, at man altså ikke har haft mulighed for at færdiggøre eller tilendebringe behandlingen af ændringsforslagene for 1972-73 med kendskab til, hvorledes forslagene var for de følgende budgetår, at vi har meddelt kulegravningsudvalget, hvorledes budgetforslagene var. Jeg har forstået, at der med det nye indslag i behandlingen af dette stof, som kulegravningsudvalget var, var interesse for, at det først og fremmest var her, man skulle prøve at finde frem til en ændring af de budgetoverslag, der altså nu kommer til at foreligge på tryk i overmorgen, og som jeg håber vi i overmorgen kan have behandlet så langt i kulegravningsudvalget, at vi har en oversigt over, på hvilke områder og i hvilken størrelsesorden disse budgetoverslag skal ændres. Forhåbentlig, siger jeg, kan vi have det i overmorgen.

Niels Ravn: Jeg vil gerne sige til budgetministeren, at jeg er såmænd ikke bitter, men jeg er overrasket over, at budgetministeren og regeringen vil bringe folkettinget i den situation at skulle tage endelig stilling til finanslovsforslaget uden at kende regeringens planer for de nærmest kommende finansår. Med afgivelse af tillægsbetænkning er arbejdet jo i realiteten afsluttet.

Vi værdsætter i høj grad fra det konservative folkepartis side de sparebestrebelse, som ministeren har taget initiativet til og igen her talte om. Jeg tror også, ministeren er klar over, at der skal han ikke savne vort partis støtte.

Men der skal ikke nogen særlig livlig fantasi til at forestille sig, hvilke bemærkninger den nuværende budgetminister og andre medlemmer af socialdemokratiet ville have fundet sig foranlediget til at fremsætte mod den tidligere regering, hvis den havde præsenteret et lovforslag af så indgribende be-

[Niels Ravn.]

tydning, som finanslovsforslaget er, uden at man havde det materiale, der plejer at ligge til grund for vurderingen af finanslovsforslaget.

Økonomi- og budgetministeren (Per Hækkerup): Jeg skal kun henvise til de saglige bemærkninger, jeg gjorde om årsagen til forsinkelsen, og som jeg forstår hr. Niels Ravn ikke har noget at indvende imod. Når hr. Niels Ravn formoder, at hvis det havde været den omvendte situation, ville den socialdemokratiske opposition i stærke vendinger have bebrejdet en borgerlig regering, at den ikke havde disse budgetoverslag færdige på det forventede tidspunkt, kan jeg kun sige, at det ville slet ikke have været tilfældet. Vi førte jo en mådeholden og saglig argumentation som opposition.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Christophersen* til ministeren for offentlige arbejder:

„Vil ministeren til orientering for folketingets medlemmer fremskaffe en samlet oversigt over omfanget af konstaterede og formodede råstofressourcer i den danske undergrund, herunder også forekomster på Grønland og i kontinentalsoklen?“

Skriftlig begrundelse:

I den offentlige debat om de økologiske problemer, herunder muligheden for bevarelse af industriel vækst, vil det være af betydning, hvis der var adgang til en oversigt af den nævnte karakter, vel at mærke med angivelse af forekomsternes varighed under forskellige udnyttelsesgrader.

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): I anledning af hr. Christophersens spørgsmål skal jeg oplyse, at vi i dag har en del viden på det område, hr. Christophersen spørger om. Således kan jeg henvise til forureningsrådets publikation nr. 19: „Råstofindvinding, bygge- og anlægsvirksomhed“, der som bekendt er udkommet i efteråret 1971. I denne publikation, som jeg går ud fra er tilgængelig for folketingets medlemmer — det gælder i hvert fald forureningsudvalgets medlemmer og dermed naturligvis også andre medlemsgrupper — har vi i kapi-

tel 3 givet en redegørelse både for forekomst, udnyttelse og ressourcer af råstofferne kalk, kridt, ler, sand, grus, sten, moler, kiselgrus, tørv, brunkul, sandsten, granit, kaolin og salt. Denne redegørelse viser, at man i en række tilfælde har en temmelig god viden både om mængderne og om forekomststederne, mens man i andre tilfælde kun er i stand til at opstille nogle ret grove skøn.

En mere detaljeret oversigt vil det nok være vanskeligt at tilvejebringe, før der er foretaget nærmere undersøgelser, og det er med henblik herpå, at der bl. a. i forslaget til lov om udnyttelse af sten, grus og andre naturforekomster i jorden og på søterritoriet er optaget en bestemmelse i § 3, der bemyndiger ministeren for offentlige arbejder til at lade foretage sådanne undersøgelser. Dette forslag ligger på folketingets bord, og såfremt det vedtages i den forelagte skikkelse, i hvert fald for så vidt angår § 3, har vi et særdeles godt hjemmelsgrundlag for at få en del af disse forekomster, deres sammensætning og forekomststeder belyst.

For så vidt angår andre råstoffer end dem, jeg har nævnt, skal jeg omtale olien og naturgassen, altså kulbrinterne. Som det vides, har man et vist kendskab til forekomsten af disse råstoffer i Nordsøen, og vi ved, at grundlaget for snart at iværksætte en indvinding af olie fra disse er til stede. Grundlaget for udarbejdelse af en blot nogenlunde troværdig oversigt over omfanget af konstaterede og formodede ressourcer af den nævnte art er imidlertid endnu ikke til stede, men jeg har grund til at tro, at det vil blive tilvejebragt i de kommende år.

For så vidt angår Grønland, skal jeg med ministeren for Grønlands indforståelse oplyse følgende:

Grønlands geologiske undersøgelses arbejde sigter mod systematisk at skabe en oversigt over potentielle råstofressourcer i undergrunden. Navnlige efter vedtagelsen i 1965 af loven om mineralske råstoffer i Grønland og meddelelser i medfør af denne lov af en række tilladelser og koncessioner til privat prospektering er der skabt et vigtigt supplement til statens eget arbejde med geologisk udforskning i Grønland. Den egentlige prospekteringsvirksomhed er dog i hovedsagen af relativt ny dato, og der er kun i få tilfælde tale om afklarede forekom-

[Ministeren for offentlige arbejder.]

ster med et vist grundlag for konkrete skøn over omfanget. Når det drejer sig om formodede eller potentielle forekomster, må eventuelle skøn over omfanget ifølge sagens natur angives med en endnu større forsigtighed.

Hvad angår forekomsternes varighed under forskellige udnyttelsesgrader, vil den hurtige tekniske udvikling og den heraf følgende usikkerhed med hensyn til, hvilke udnyttelsesmetoder der i fremtiden vil kunne anvendes, yderligere vanskeliggøre vurderinger og skøn.

Med de her anførte forbehold med hensyn til, hvor eksakte angivelser der kan blive tale om, og med det forbehold, at oplysninger modtaget fra de private bevillingshavere kun i et vist omfang kan videregives, vil ministeren for Grønland være rede til at lade en oversigt for Grønlands vedkommende udarbejdet af Grønlands geologiske undersøgelse.

Christophersen: Jeg takker ministeren for den venlige besvarelse af mit spørgsmål. Jeg måtte opfatte det på den måde, at den oversigt, som jeg efterlyser, altså ikke foreligger, men at der er interesse også hos ministeren for at få den bragt til veje. Selv om jeg meget vel kan se, at der kan være vanskeligheder ved at konstatere varigheden af de forskellige forekomster under vekslende udnyttelsesgrader, tror jeg alligevel, det kunne være et fornuftigt bidrag til den almindelige debat om de økologiske problemer, hvis man trods alt prøvede at opstille forudsætninger og på det grundlag nåede frem til visse konklusioner om varigheden af de ressourcer, vi er i besiddelse af.

Ministeren for offentlige arbejder (Kampmann): Jeg kan helt bekræfte, at ikke alene ud fra et økologisk grundsynspunkt, men også et mere ressourcepræget grundsynspunkt er det af væsentlig betydning ikke alene at få afklaret, hvilke naturgivne ressourcer vi har på dansk område, men også at få en større viden om, hvad man har i egentlig global målestok. Det er rigtigt, at vi har en del af disse oplysninger, men at der er huller i vor viden, særlig for så vidt angår mere detaljerede oplysninger og disses

afhængighed af udnyttelsesgraden. Jeg vil gerne bidrage til at udfylde disse huller og detaljere dem mere, og for Grønlands vedkommende kan jeg henvis til de med forbehold givne tilsagn fra Grønlandsministeren.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Af *Merete Bjørn Hanssen* til undervisningsministeren:

„Hvornår agter ministeren at nedsætte det undervisningsråd, der skal koordinere og prioritere den offentlige undervisningsindsats inden for radio, tv, film og andre audiovisuelle undervisningsmidler?“

Skriftlig begrundelse:

Behovet for undervisningsrådet er senest fremhævet i den ledende artikel i tidsskrift for Dansk Aften- og Ungdomsskoleforening, Aften- og Ungdomsskolen, nr. 5, 10. marts 1972, hvor der især udtrykkes frygt for, at undervisningens folk ingen medbestemmelseret får på området.

Undervisningsministeren (Knud Heinesen): Jeg vil gerne takke for spørgsmålet og skal sige, at jeg ønsker, at der som foreslået i radiokommissionens betænkning snarest nedsættes et undervisningsråd med den opgave at kortlægge, prioritere og foretage indstilling til undervisningsministeriet om de undervisningsopgaver, der ønskes bragt til udførelse af Danmarks radio.

Disse udsendelser bør efter min opfattelse i overensstemmelse med et enigt forslag fra radiokommissionen finansieres af midler, der etapevis vil blive søgt tilvejebragt under undervisningsministeriets budget. Når dette endnu ikke er sket, hænger det bl. a. sammen med, at en sådan ordning forudsætter en ændring af radiospredningsloven, der i øvrigt står foran en revision. Det skal således afklares, hvilken status et sådant undervisningsråd skal have i forhold til Danmarks radio, og i særlig grad om det eventuelt helt eller delvis kan være sammenfaldende med det råd eller den styrelse, der agtes etableret for den i betænkningen om skolebiblioteker og centraler for undervisningsmidler foreslåede landscentral for undervisningsmidler. Det vil derfor være nødvendigt, at lovforsla-

[Undervisningsministeren.]

get vedrørende Danmarks radio og det påtænkte lovforslag om amtscentraler og en landscentral for undervisningsmidler indbyrdes koordineres på dette område, før de fremsættes i folketinget, og i denne forbindelse kan der også opstå spørgsmål om på ny at overveje statens filmcentrals stilling.

Jeg skal som direkte svar på spørgsmålet meddele, at vi påtænker at lovgive på hele dette område i næste samling, og jeg skal for en ordens skyld tilføje, at i undervisningsministeriets overvejelser om sammensætningen af de organer, der skal nedsættes, er det indgået som en selvfølge, at der skal være repræsentanter for undervisningen og det folkeoplysende arbejde. I overvejelserne indgår i øvrigt også spørgsmålet om indpassning af de pågældende organer i det planlægningsråd omfattende alle uddannelser, som jeg agter at nedsætte.

Merete Bjørn Hanssen: Jeg vil gerne takke undervisningsministeren for svaret. Det er jo en sag, som man længe har ønsket løst, og derfor kunne man måske være en smule skuffet over, at det først sker i næste samling. Men jeg er tilfreds med, at undervisningsministeren ønsker at lovgive på det område, så vi nu får den helt rigtige koordinering. Jeg er fuldt bekendt med alle de faktorer, der her skal passes sammen, og som blev nævnt i undervisningsministerens svar, og jeg er tilfreds med, at man nu tilstræber en løsning, der giver en virkelig sammenhæng, sådan at der bliver mulighed for folketinget for at tage stilling til den endelige udformning. Jeg opfatter ministerens svar sådan, at der ikke vil blive lavet et undervisningsråd, som alene skal beskæftige sig med forholdet til Danmarks radio, men at det, ministeren tilstræber i næste samling, er en lovgivning, som koordinerer hele indsatsen på dette område.

Hermed sluttede spørgsmålet, og spørgetiden var dermed til ende.

Den næste sag på dagsordenen var:

Anden behandling af forslag til lov om ændring af lov om revision af lov om embedslægevæsenets ordning.

(Første behandling af lovforslaget (nr. 150) findes i tidenden sp. 3454).

Der var ikke stillet ændringsforslag.

Lovforslagets tekst og spørgsmålet om dets overgang til tredje behandling sattes til forhandling under ét.

Ingen bad om ordet.

Lovforslagets tekst og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om egnsudvikling.

(Lovforslaget (nr. 149) findes i tillæg A. sp. 2433, fremsættelsen i tidenden sp. 3011).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Lysholt Hansen: Hvis man ikke har prøvet at bo i et egnsudviklingsområde, har man måske lidt svært ved at forstå hele rækkevidden af egnsudviklingsbegrebet. Men for os, der tilbringer hverdagen i egnsudviklingsområderne, hvad enten det er i Nordjylland, Vestjylland, på Bornholm eller på Lolland-Falster, er det barske realiteter om stagnerende eller faldende folketal, om de unges flugt fra egnen på grund af manglende beskæftigelse i de fag, de er uddannet i, om ringe eller ingen erhvervmæssig vækst og om deraf følgende længere arbejdsløshedsperioder. Det er også realiteter om lavere lønninger for det arbejde, der kan opnås, end for tilsvarende arbejde andre steder i